

Naročnina listu: ==
 Celo leto . . . K 10.—
 Pol leta . . . » 5.—
 Četrt leta . . . » 2:50
 Mesečno . . . » 1.—
Zunaj Avstrije: ==
 Celo leto . . . K 15.—
Posamezne številke
:: 10 vinarjev. ::

STRAŽA

Inserati ali oznanila
 se računijo po 12 vinarjev
 od 6redne petivrstice: pri
 večkratnih oznanilih velik
 :::: popust. ::::
„Straža“ izhaja v pon-
deljek in petek popoldne.
 Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo in upravnništvo: Maribor
Koroška ulica 5. — Telefon št. 113.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Z uredništvom se more govoriti
vsak dan od 11.—12. ure dopold.

Hinavstvo slovenskoštajerskega vsenemštva.

Vsi vemo, da leži že v besedi „vsenemštvo“ veleizdajniška tendenca. Vsenemška stranka hoče politično zjedinenje vseh Nemcev, in ker je monarhistična, zato se je morala odločiti tudi za eno izmed vladarskih rodbin. Odločila se je za protestantsko famulijo Hohencolerncev. Naši Habsburžani bi se morali po njih načrtih umakniti v vrsto depodiranih potentatov. Voditelji vsenemške stranke za to v državnem zboru pri patriotičnih vsiklikih na avstrijskega cesarja kličejo „Hoch die Hohenzollern!“, in vsenemški poslanci glasujejo redno leto za letom — proti cesarjevi civilni listi. Vsebinsa vsenemškega programa se da izraziti z znanimi besedami kardinala Fleure-ja, ki slovejo: Travailler pour le roi de Prusse!

Večina Nemcev na Slovenskem Štajerju in vsi nemškutarji so v vsenemškem taboru. Zunanji izraz vsenemštva je frankfurtarica in ta plapolja ob vsaki priliki in nepriliki na nemških in nemškutarskih lušah. Celo na javnih e. kr. poslopih so jih začeli že vtihotapljati. Ko so bili o binkošti buršaki v Mariboru, na kojih slavnosti se je klicalo „Proč od Avstrije!“ in so z zaničevanjem govorili o trilem smradu preživele avstrijske države, takrat se je osmelil tudi e. kr. ravnatelj tukajšnje realke Bittner razobesiti buršakom v pozdrav — frankfurtarico! Njegova nadzorovalna oblast ve za to, a vrana vrani ne izkljuje oči!

Na celovškem nemškem ljudskem shodu dne 21. junija je bil gromovito aklamiran ta-le pasus v govoru poslanca Marekha: „In der Geschichte Österreichs wäre der Moment der Verhängnisvollste, in dem die Deutschen zur Erkenntnis gezwungen würden, dass zwischen den Interessen ihres Volkstums und jenen des Staatsganzen ein unheilbarer Riß, eine unüberbrückbare Kluft bestehe, dass Staat und Deutschtum nicht mehr gemeinsame Wege wandeln können!“ To je očita grožnja z odpovedjo patriotizma. V celi Avstriji se ni našel nemški list, ki bi obsojal take, na javnem shodu izgovorjene besede. Govornik Marekhi je — e. kr. sodni uradnik v področju Pitreihovega nadsodišča.

Kaj se je zgodilo ob shodu buršakov v Mariboru, je znano. Govornik je rekel: „Proč od Avstrije, od te stare, izživele, črnožolte Avstrije, ki nosi na sebi trohli smrad minulih časov!“ Zaradi teh besed se ni nihče odstranil, nihče ugovarjal. In bili so navzoči, mi lahko to vsak čas dokažemo z mnogobrojnimi pričami, e. kr. uradniki vseh kategorij, tudi kategorija e. kr. sodnikov, ko je izrečno imenovanje se kajpada ne sme tolmačiti kot posebno uvaževanje tega stanu v graškem nadsodišču.

Ko se je zgodilo zlodejstvo v Sarajevu, isti večer so imeli v mariborskem ljudskem vrtu Nemci narodno veselico. Ko se je izvedelo za novico, bili so vsi častniki in vojaki odpoklicani z veselicega vrta. To je na veselicelem vrtu naredilo velikansko senzacijo, in sleherni je zaznal za dogodek. Vkljub temu se je rajalo, pevalo in godlo naprej, in da še vsak človek v mestu in okolici izve, da se še raja naprej spuščali so v razkošnem veselju rakete v zrak.

V Mariboru ni nobena nemška privatna hiša razobesila črne zastave, razven gđč. Schmiderer. Tudi e. kr. sodniki in drugi e. kr. uradniki imajo lastne hiše, nobene zastave ni na njih!

Ko je „Marburger Zeitung“ prestolonaslednika v teh dneh imenovala „den Katholischen“ in priobčila o njem dunajsko vsenemško poročilo, ki mu polaga v usta izrek, da bo „nach dem Regierungsantritte alles schwarz anstreichen“, je z absolutno gotovostjo vedela, kak učinek bo to imelo pri protestantskem in svobodnomislečnem meščanstvu.

Sicer pa še ni pozabljeno, da je bila „Marburger Zeitung“ pred letom zaradi sramotjenja nadvojvode Franc Ferdinanda celo zaplenjena. Da bi ne bilo proti zakonom, bi ji lahko doslovno navedli tiste stavke, vredne Čabrinovičev in Principov.

Vkljub vsemu temu se drznejo vsenemška in nemškutarska glasila v sedanjem trenutku sumničiti lojalne Slovence ter jim podtikati mežikanje z veleizdajalstvom. Slovence, kateri so v najtežavnejših časih, ko jih je vse tlačilo in zatiralo, ostali zvesti svojemu cesarju in svoji državi, ki so bili brezpogojno lojalni državljanji, in ne sami kondicionalni, na odpoved. Vsenemci nimajo nobene pravice, vsedati se na visoki sodni stol ter soditi o lojaliteti ali neloja-

liteti drugih državljanov. Vsenemci so ravno tako nevarni za državni obstoj, kakor velikosrbska struja, in za to bi morali vsenemške Kešmane istotako zapirati, kakor slovenske! Toda sam biti veleizdajalec, a druge denuncirati, to je hinavstvo, katerega je zmožna le naša vsenemška in nemškutarska sodrga!

Slovenci! Ob takih napadih ohranimo kot bolj izobražen element na Slovenskem Štajerju mirno kri, v svesti, da ne bo preteklo pol leta, ko bomo proti istim, ki nas sedaj sumničijo in napadajo, morali zopet mi braniti vladarja in državo.

Prestolonaslednik Franc Ferdinand.

Dvorni nadkomornik knez Montenuovo je bil svoj čas odločen nasprotnik Franc Ferdinandove ženitve z grofice Chotek, vsled tega je ostalo tudi med knezom in nadvojvodo napeto razmerje. Splošno se trdi, da se je dvorni nadkomornik sedaj pri pogrebu hotel osvetiti ter dvorni ceremoniel razlagal tako ozkosrčno, da se je pogreb gibal v najskromnejših mejah. Dvakrat je moral celo vladar sam v svoji plemenitosti poseči vmes ter ovreči trda navodila svojega uradnika. Komornik je hotel namreč, da se krsta vojvodinje ne sme prepeljati v dvorno kapelo, ker vojvodinja ni „enakovredna“ nadvojvodu, ampak koj v Artstetten. Drugič je hotel, da otroci ne smejo h krstama starišev na Dunaju, ker bi mogli „motiti s svojim jokanjem resnost položaja.“ V obeh slučajih je odredil cesar, da mu je srce več kot mrtve črke ceremonijela. Knez Montenuovo je nadalje odredil, da ne sme noben vojvoda k sprejemu na južni kolodvor. Ko je prestolonaslednik za to zvedel, se pa ni zmenil za predpis, ampak se s svojo soprogo udeležil žalostnega sprejema. Tuji visoko plemstvo je hotel knez Montenuovo odriniti od pogrebnih slavnosti. Ti pa so vkljub prepovedi demonstrativno nastopili pri sprevožu iz dvora na zahodni kolodvor.

Z vso gotovostjo se zatrjuje, da bo knez Montenuovo moral oditi. Dunajsko prebivalstvo je zelo ozlovoljeno proti njemu in tudi visoko plemstvo mu ne bo prizaneslo. Tako je ubogemu prestolonasledniku še ob mrtvaškem sprevožu vzrastla težkoča radi tega, ker je sledil čustvu svojega srca ter si izbral blago in plemenito soprogo, četudi ni bila enakovredna. Neverjetno, a vendar res.

Zdaj se je zaprl grob nad nadvojvodo in njegovo soprogo za vselej in upati je, da bo de utihnili vsepovsodi sovraštvo in zavist.

Pogrebne svečanosti na Dunaju.

Kakor znano, je dospel dvorni vlak, ki je vozil trupli prestolonaslednika in njegove soproge, v četrtek, dne 2. t. m., ob 10. uri zvečer, na Dunaj. — Sprejema se je udeležilo na tisoče ljudi; vsem se je poznala tiha žalost na obrazih. Dragonski in ulanski podčastniki so dvignili krsti iz železniškega voza in ju prenesli na črno opremljen dvorni voz. Ta sprevoz, ki ga je otvoril dvorni črni vitez na konju, s križem v roki, se je premikal mimo znanega gradu Belvedere in čez Ring do dvornega gradu. Pred grad prišedši, je ob takozvanih veleposlaniških stopnjicah čakal krsto dvorni župnik z veliko asistenco. Podčastniki so vzeli krsti iz vozov, dvorni župnik ju je slovesno blagoslovil, nakar se je sprevoz pomikal proti dvorni cerkvi. Ko so se odprla cerkvena vrata, se je iz kora začul žalostni: Miserere. Krsti so položili na katafalka pred oltarjem, dvorni župnik ju je še enkrat blagoslovil, nakar je pristopil majordomus prestolonaslednika k dvornemu nadkomorniku cesarja, knezu Montenuovu, in mu izročil zapečatene ključe krsti. S tem ste prišli obe krsti tudi formalno pod cesarjevo varstvo.

V petek, dne 3. t. m., sta bili krsti od 8. ure dopoldne do 12. ure opoldne v dvorni kapeli razstavljeni ljudstvu, ki ju je v ogromnem številu obiskalo. Točno ob 12. uri so se zaprla ljudstvu vrata in zadoneli so zvonovi po vseh dunajskih cerkvah, ki so zvonili do 1. ure.

Ob 4. uri popoldne so se vršile pogrebne ceremonije, katerih se je udeležil cesar Franc Jožef I. z nadvojvodi in ministri. Krsti je ob veliki asistenci blagoslovil kardinal knezonadškof dr. Piffl. Ko se je cesar peljal z dvora v Schönbrunn nazaj, so mu prirejali viharne ovacije, istotako tudi sedanjemu prestolonasledniku nadvojvodi Karolu Francu Jožefu.

Zelo ganljivo je bilo, ko so ob ½8. uri zvečer prišli otroci h krstama. Glasno so ihteli in vsi navzoči ž njimi. Bili so pretresljivi trenutki.

Prevoz in pokop v Artstettenu.

Istega dne, to je v petek zvečer ob 10. uri je odpeljal posebni vlak rajnega nadvojvodo Fran Ferdinanda in vojvodinjo Hohenberg iz dunajskega zahodnega kolodvora v Pöchlarn, kamor je prispel okoli polnoči. Visoka rajnika so prepeljali v soboto, 4. t. m., ob 3. uri zjutraj čez Donavo, kjer so ju potem hišni častniki dvignili in prenesli v mrtvaški voz, ki ju je okoli 4. ure zjutraj pripeljal v Artstetten. Tu so rakvi položili na mrtvaški oder, okoli katerega so v obilnem številu molili duhovniki in redovnice. Ob 8. uri se je pripeljal v Pöchlarn prestolonaslednik Karol Franc Jožef s svojimi dvorjani in z drugim vlakom, okoli 10. ure, je došla v Artstetten bodoča cesarica, nadvojvodinja Cita z vojvodinjami in vojvodi. — Po slovesnem rekviemu je zopet blagoslovil ob 11. uri dopoldne župnik Dobner rajnika, nakar so dvignili podčastniki 4. dragonskega in 7. ulanskega polka krsti in ju nesli v žrč, kjer sta se še enkrat blagoslovili. Vsi visoki udeleženci so se takoj vrnili z dvornim vlakom na Dunaj. Tudi otroci pokojnikov so bili pri pogrebu v Artstettenu navzoči.

Otroci prestolonaslednika ob krstah starišev.

Otroci pokojne prestolonasledniške dvojice so prispeli v petek, dne 3. t. m., ob 5. uri zvečer iz Chlumeca na Dunaj. Pripeljala jih je grofica Henrieta Chotekova, sestra rajne soproge prestolonaslednikove. Na kolodvoru jih je pozdravljala na tisoče ljudi, ki so bili vsi globoko ginjeni. Ob pol 8. uri zvečer so peljali otroke v dvorno kapelo h krstama starišev. Prizor, ki se je odigral pred krstama ljubljene očeta in blage matere, ki so tako nenadno in na tak krut način izgubili svoje najdražje na svetu, je bil pretresljiv. Jokali so in klicali neprestano po očetu in materi. Ko so jih odtrgali od krst svojih dragih in nepozabnih starišev, so padli otroci na kolena in glasno molili za svoje nad vse ljubljene roditelje.

Otroci prestolonaslednika pri cesarju.

V soboto, dne 4. t. m., ob 3. uri popoldne, so dospeli otroci prestolonaslednika Franca Ferdinanda, knez Maks, princezinja Zofija in princ Ernest z dvornim vlakom od pogreba iz Artstettenu na Dunaj. Spremlja jih njih oskrbnik grof Jaroslav Thun-Hohenstein in njegova soproga, ki sta jih, na Dunaj prišedši, peljala v dvornem avtomobilu v Schönbrunn. Tu jih je sprejel cesar, kjer so se mudili nad 20 minut; nato so se odpeljali v Belvedere. Na poti v Schönbrunn jih je pozdravila skupina dečkov, ki so tvorili špalir pred kolodvorom, z mnogoštevilnimi gospami in otroci prav prisrčno.

Demonstracije visoke aristokracije.

Visoka aristokracija ni bila zadovoljna s tem, da se jo je sklenilo zadržati od pogrebnih svečanosti. Te naj bi imele po ukazu Montenuova le družinski značaj. Z vso pravico je torej protestirala proti temu visoka aristokracija in je inscenirala ob priliki prepeljave trupel na zapadni kolodvor čisto posebno poulično demonstracijo. Udeležilo se je okoli 120 tajnih svetovalcev, komornikov in visokih aristokratov. To demonstracijo vprizoriti so sklenili aristokracije po blagoslovitvi trupel v dvorni cerkvi. Tudi so se domenili, da bodo, če se jih bo odvrglo od pogrebne slavnosti, odložili svoje svetovalske in komorne časti. Ko so torej prišli ti gospodje, da bi demonstriali, na Ring, jim je stopil nasproti nek višji policijski uradnik in jim naznanil, da ima povelje, jih odpeljati. Gospodje pa so se postavili ob Babenberški cesti in čakali na prihod vlaka. Ko sta se potem pripeljala mimo novi prestolonaslednik Karol Franc Jožef in dvorni komornik Montenuovo, sta pač čudno gledala, ko sta zapazila visoko aristokracijo, hoteč se udeležiti pogrebne sprejema. — Vojaški krogi ostro kritizirajo netaktnost kneza Montenuova, da je izključil od pogreba tudi vojaštvo in pravijo, da je bil svoječasni pogreb nadvojvode Albrehta veliko sijajnejši. Takrat so bili poklicani na Dunaj vsi zborni poveljniki in deputacije armade iz vsah delov Avstrije. Pri Franc Ferdinandovem pogrebu pa je nastopil le en del dunajske garnizije, a še ta brez običajnega pozdravnega strela. Kako brezprimerna da je bila ozkosrčnost dvornega ceremonijalnega urada, kaže dejstvo, da k svečanem blagoslovljenju trupel ni pripustil še niti sester pokojne vojvodinje Hohenberg.

Zadnji trenutki prestolonasledniške dvojice.

Očividce, ki je doživel prestrašne dogodke v Sarajevu, poroča o zadnjih trenutkih prestolonaslednika in njegove soproge sledeče zanimivosti:

Ko je bil pokojni nadvojvoda zadet od morilčeve kroglice Principove, ni takoj umrl. Prestolonaslednik je še dihal in ko se je avto obrnil proti konaku, je še odprl nekolikokrat oči. Pred deželno hišo so ga vzdignili iz avtomobila in ga zanesli notri. Položili so ga na zofo. Tudi vojvodinjo Zofijo, ki je umrla takoj neposredno po strelu, so položili na kanape. Zdravniki so bili pač takoj na mestu. Komaj so zatajevali svoje razburjenje ter se resno potrudili za prestolonaslednika in njegovo soprogo, pri kateri so takoj zapazili, da je smrt že nastopila. Ležala je z ljubeznjivo se smehljajočim obraznim izrazom na kanapeju. Ta mil izraz so zapazili že med vožnjo na njenem obrazu. Očividno ni imela niti najmanjšega smrtnega boja. Kaki sledovi krvi se na trupu visoke gospe na zunaj niti zapazili niso. Krvavela je na znotraj. Tudi pri nadvojvodi Francu Ferdinandu se ni obraz čisto nič spremenil. Tudi on je kmalu izdihnil in ko sta tako oba popolnoma že mrzla ležala pred osuplimi dostojanstveniki, ki so komaj verjeli v to mozeč pretresujočo resnico, so jih vsi smatrali skoro za speče. Kroglica je nadvojvodi prestrelila o vratnik pri drugi zvezdi in vdrla v vrat, pretrgala žilo odvodnico in se zapčila v hrbtenico. Zdravniki pa so poskušali, kljub temu, da so vsi znaki kazali na smrt, dati jima pomoč in ju rešiti. Notranji ovrtnik se je v tilniku pretrgal. Sledil je močan vrelec krvi — nadvojvoda se ni več ganil. Ekstrahiranje kroglice, ki je bilo prvotno določeno, se je pozneje opustilo. Deželnega šefa Potioreka je zadela tak živčen pretres, da se je nezavesten zgrudil. Zdravniki so imeli mnogo truda, da so ga spravili k zavesti. Tudi gospodje iz najožjega spremstva, kakor baron Rummerskirch in šef vojne nadvojvodove pisarne dr. Bardolf, so bili sila ganjeni. Njih razburjenje se je kazalo v strastnem joku. Kroglica, ki je zadela vojvodinjo Hohenberg, je prebila stransko stran avtomobila, pretrgala modere in vdrla v levem kolku v telo. Visoka gospa je popolnoma mirno, ne da bi kaj zdihovala, umrla neposredno takoj, ko je bila ranjena.

Nekaj o otrocih pokojnega prestolonaslednika.

Po pretresljivih prizorih prve bolesi so se sedaj nedolžni, pomilovanja vredni otroci-sirote, do katerih čuti sožalje in ljubezen širna naša domovina, nekoliko pomirili. Jokajo sicer še in tožijo po očetu in materi, toda postali so že veliko bolj tihi in hvaležno poslušajo tolažilne besede, ki jim jih tako lepo na srce govorijo nadvojvodinja Marija Terezija in Marija Anunciata.

Očividce iz najbližje otročje okolice pravi, da ga je zadelo globoko v srce, ko je 13letna princeznica Zofija s solzami v očeh s povdarkom, ki kaže na njeno vzorno versko vzgojo, rekla: „Bog je že tako uredil, da sta nam papa in mama skupaj vzeta, kajti papa bi ne mogel brez mame in mama ne brez pape živeti!“

Kako vzorno katoliško in popolnoma v duhu sedanjega sv. očeta da so vzgojeni otroci blagopokojnega nadvojvode, nam kaže brez dvoma najlepše sledeča epizoda:

Visok cerkveni dostojanstvenik, ki se je mučil neposredno pred odhodom prestolonasledniške dvojice v Sarajevo v njenem družinskem krogu, pravi, da je bil globoko ginjen, ko je slišal hčerko Zofijo, ki je z ozirom na bližajočo se ločitev rekla svojim staršem: „Jaz bom sedaj, dokler se srečno ne povrne, pristopila vsak dan med sv. mašo k obhajilni mizi in za vaju prosila božjega Odrašenika.“ Veselega lica se je obrnil po teh besedah otrokovih nadvojvoda k prelatu in dejal: „Sedaj še le razumem popolnoma, kako upravičena je odredba sv. očeta, ki priporoča pogosto otroško sv. obhajilo.“ — Ta mala, a ganljiva dogodbica iz družinskega življenja prestolonaslednikov zopet neizmerno poveča vse, kar je lepega in visokega že v tem oziru prodrlo v širšo javnost.

Četrty zarotnik — odkrit.

V četrtek, dne 2. t. m. popoldne, so našli v Sarajevu pri Srbu Gavro Črnogorčeviću bombo kragujevaškega kova in browning-pisto. Črnogorčevića so zaprli.

Nekaj o Milanu Pribičeviću.

O srbskem namestniku šefa generalnega štaba Pribičeviću, ki je baje dal morilec smrtno orožje za prestolonaslednika, se poroča sledeče:

Milan Pribičević je služil v Građu kot nadporočnik v 7. pešpolku. Bil je vitke postave in je imel izrazit obraz z melanholičnimi očmi Jugoslovana. Dasiravno je imel tudi eleganten nastop, so se ga tovariši izogibali, ker se za nje ni interesiral. Živel je sam za-se, se intenzivno pečal z literaturo — nabavil si je krasno knjižnico — in delal včasih kar cele noči; toda kaj je delal, ni nikomur zaupal. Redkokedaj se je spustil v politične pogovore; kadar pa je to storil, je izjavil popolnoma odkrito, da je nacionalističen Srb in se izražal o Avstriji tako, da nikakor ni bilo v soglasju z njegovo uniformo. Hudo je bil užaljen, da se njegove zmožnosti niso prav upoštevale in je sklenil, zapustiti vojaško karijero ter se posvetiti literarnemu delovanju. Ko je

odslužil svojih 10 let, je res zapustil Avstrijo, ki ga je redila in stopil v srbsko službo, kjer je radi tega, ker je poznal avstrijske razmere, z izdajo svoje domovine si napravil hitreje karijero, kakor v naši armadi.

Protisrbske demonstracije na Dunaju.

Protisrbske demonstracije na Dunaju se še vedno nadaljujejo. Demonstracije v IV. okraju, ki so dne 2. t. m. nekoliko prenehale, so proti večeru nenadoma zopet izbruhnile. Množica, ki se je zbirala pred policijskim kordonom, je vedno bolj naraščala, ker so se jej pridruževali ljudje, ki so prihajali od sprevoda. Nakrat so spet izbruhnili ogorčeni kriki: Doli s Srbi! Proč s srbskimi morilci! Ubijmo jih! Abzug kralj Peter! — Drugi del demonstrantov pa je prepeval avstrijsko ljudsko himno in prine Evgenovo pesem.

Policija je z ozirom na vedno kritičnejši položaj začela nastopati energičneje in je porinila večje gručaste demonstrantov na neki majhen trg, kjer se je prejšnja patrijotična demonstracija izpremenila v navadno farso. Nastopil je namreč neki nemškonačionalni govornik, ki je začel govoriti za lex Kolisko in pozivljati demonstrante, naj demonstrirajo za ta zakon, ki zagotavlja nemštvu odločno nadvlado v celi Avstriji.

V drugih ulicah je množica vedno močnejše pritiskala na policijski kordon in zahtevala, da se odstrani srbska zastava iz srbskega poslaništva. Končno je množica pretrgala kordon. Z glasnimi kiki žvižgi je udrila množica pred srbsko poslaništvo in ga naskočila s kamenjem. Tu je posegla z vso odločnostjo vmes policija na konjih, potegnila sablje in začela razganjati množico. Več oseb je bilo ranjenih v meatežu, vendar pa nobena težko. Bilo je tudi aretiranih nekaj oseb.

V tem so našli drugi demonstrantje zasebno stanovanje srbskega poslanika, kjer je bila tudi izvešena žalna srbska zastava. Tudi tu je prišlo do burnih demonstracij. Policija je tudi tu nastopila z golimi sabljami.

Srbske grožnje.

Srbski listi in njih privrženci neprestano izživajo na nečuvnen način proti Avstriji. To nam svedoči ta-le dva dogodka. V Bonu stanuje srbski dijak Jovan Popović, ki je rezervni častnik; njegov oče je pravoslavni škof v Srbiji. Njegov stric je general in je bil svoj čas glavni udeleženec pri umoru kralja Aleksandra. Popović je znan s sedanjim srbskim prestolonaslednikom, Aleksandrom in dobiva od njega denar. Že pred tedni je cinčno govoril sledeče: V dveh letih se bo grdza preselila v Avstrijo; prestolonaslednik ne bo živel dve leti po smrti sedanjega cesarja. Tudi se je izrazil Popović, da bodo v jeseni Srbi korakali v Albanijo. O sarajevskem atentatu je Popović že ob 5. uri popoldne iz Pariza dobil poročilo. Ko je zvedel, da se je atentat posrečil, se je vozil smehljaje po mestu in se zvečer veselil v srbskih krogih.

Dne 3. t. m. je stopilo na bosanska tla 50 srbskih četašev, ki so bili turško preoblečeni. Imeli so namen, raznesti v zrak jetnišnico v Sarajevu in tako zabraniti, da ne bi srbski jetniki izpovedali. Ta vest je bila razširjena že nekaj dni prej po Sarajevu; policija je še o pravem času zvedela za to in je strogo zastražila jetnišnico. Slovesnega rekvijema, ki se je vršil dne 4. t. m., v Sarajevu, se je udeležil deželni šef Potiorek s izvanredno velikim spremstvom orožnikov in policajev, ker se je govorilo, da je nameravan nanj napad. Toda pripetilo se ni nič.

Izve se sedaj tudi, da je moral mostarski župan, ki je mohamedan, Srbe prisiliti, da so razobešili zastave nadvojvodi v pozdrav, ko je obiskal mesto Mostar.

Raznoterosti.

Sv. maša zadušnica v Mariboru. Za dušni blagor blagopokojnega prestolonaslednika Franca Ferdinanda in soproge se je darovala v soboto, dne 4. t. m., ob 9. uri popoldne, v mariborski stolnici slovesna zadušna sv. maša. Daroval jo je mil. g. kanonik Majcen ob veliki asistenci bogoslovcev. Sv. daritve se je udeležil vodja okrajnega glavarstva pi. Weiss, od sodnije dvorni svetnik Perko, gimnazijski ravnatelj dr. Tominšek. Dalje smo opazili župana dr. Schmidrerja z občinskima svetnikoma Negerjem in Gerauderem. Navzoči so bili tudi v lepem številu častniški zbori infanterije, artilerije, huzarjev, dragoncev, pionirjev in deželne brambe. Pretresljivo je donel po cerkvi „Requiem“ za tako naglo iz sredine avstrijskih narodov iztrganega priljubljenega nadvojvode. Tudi mnogo ljudstva se je v tihi žalosti udeležilo sv. daritve.

Vojaška zadušna sv. maša za pokojnega nadvojvodo Franca Ferdinanda in njegovo soprogo se je brala v soboto, dne 4. t. m., ob 9. uri popoldne v kadetnici v Mariboru. Daroval jo je č. g. prof. Štefan. Udeležila se je je cela mariborska garnizija in gencei kadetne šole.

Prevzvišeni knez in škof dr. M. Napotnik bodo v četrtek, dne 9. t. m., posvetili v novozgrajeni cerkvi v Rajhenburgu dva stranska altarja in sicer presv. Srca Jezusovega in sv. Jožefa ter blagoslovili križev pot, župnišče, kaplanijo, mežnarijo in gospodarsko poslopje. Iz Rajhenburga se odpeljejo nato na birmovanje v dekanat Kozje.

Odlikovanja. Č. g. duhovni svet. Jožef Cerjak, župnik v Rajhenburgu, je bil ob posvetitvi nove rajhenburske cerkve imenovan za konzistorijalnega svetnika. — Č. g. dekan brežiški Jožef Mešček je imenovan za kn.-šk. duh. svetovalec.

Osebnost. Č. g. Jan. Ev. Kociper, profesor na c. kr. gimnaziji v Mariboru, stopi s 1. sept. 1914 v čin pravega veroučitelja s službeno uporabo za celo gimnazijo.

Komisija za izpite v bogoslovnici je tako-le sestavljena: predsednik prodirektor dr. M. Matek, kn.-šk. komisar kanonik Jožef Majcen, oziroma njegov namestnik kanonik Jakob Kavčič, eksaminator profesor dotične bogoslovne stroke.

Solski sklep. Na mariborskih srednjih, meščanskih in ljudskih šolah se je sklenilo šolsko leto v soboto, dne 4. julija, s sv. mašo in razdelitvijo spričeval. Počitnice so začele, mariborske ulice so — prazne.

Sprejem v prvi razred c. kr. gimnazije v Mariboru. Priglašeni je bilo 96 učencev, izmed katerih je eden med skušnjo odstopil. Preskušnjo jih je prestalo dne 4. julija za nemški oddelek 37, za slovenski 55, v celem torej 92, med njimi 8 deklic. Trije so bili odklonjeni. — V jeseni se bodo vršile skušnje dne 16. septembra, od 10. ure naprej.

C. kr. gimnazija v Mariboru je imela ravnokar preteklo šolsko leto 593 učencev, izmed katerih je bilo 369 Slovencev in 224 Nemcev. Odličnjakov je 92, dvojko jih je dobilo 59, po počitnicah se bode pnavljalo posamezne skušnje 31 učencev. Na zavodu je poučevalo 29 profesorjev in 14 pomožnih učiteljev. Kakor slišimo, se je že v julijem terminu javilo za sprejem v prvi gimnazijski razred okoli 90 učencev. Študiranih ljudi ne bo zmanjkalo.

Desetletnica abiturientov. Danes obhajajo abiturienti mariborske gimnazije iz leta 1904 desetletnico svoje mature.

Katoliško-narodni dijaki, pozor! Slovenska Dijaška Zveza je ravnokar izdala „Slovensko-hrvaško potovalno listino za leto 1914.“ Ker pa naši nasprotniki to listino zlorablajo, se vse naše dijaštvo opozori na sledeče: Poglejte, če ima dotični legitimacijo v redu in zahtevajte, naj vam v listini pokaže svoje ime. Če njegovega imena ni v listini, vedite, da je slepar, koristolovec, razven, če ima morebiti drugo potrdilo. Besedam, da so ga pozabili natisniti, nikar ne verjemite. — Na vse to se vas pa opozarja zato, ker se naši nasprotniki nazivljejo „katoliško-narodne“ in to pa zato, da dobe prenočišče, potem pa čez nas zabavljajo in so hudi nasprotniki. Polovičarjev in pa takšnih, ki bi naše reči zlorabljali, ne maramo! Aut Caesar — aut nihil!

Orli štajerske Podzveze Orlov, pozor! Podpisano predsedstvo štajerske Podzveze Orlov pozivlja vse odseke, da se v kolikor mogoče lepem številu udeležijo blagoslovitve praporja bratskega odseka v Trbovljah. Vsi odseki naj kmalu vrnejo prapalne pole na Zvezo Orlov v Ljubljani. Ker je to letos edina večja podvezina prireditelj, naj se odzovejo vsi odseki v častnem številu. Pridno se naj vadijo, oziroma ponovijo redovne in članske proste vaje. Na delo! — Predsedstvo Podzveze Orlov: dr. Karol Verstovšek m. p.

Včerajšnja manifestacija S. L. S. v Ljubljani je sijajno izpadla. Udeležilo se je okoli 4000 ljudi. Pri zborovanju je bil navzoč tudi mil. g. knezsko-ljubljanski in mnogo poslancev S. L. S. Velikanski utis je naredil na zborovalce govor deželnega glavarja dr. Šusteršiča. Po njegovem govoru je množica zapela „Lepa naša domovina“ in cesarsko pesem. Shod je vodil poslanec Fr. Povše. Polcije je bilo v izobilju, toda velikanska množica se je popolnoma mirno razšla.

Grozno neurje v Građu. V petek, dne 3. t. m., je nastala v Građu med ⅙ in ⅗ uro zvečer strašna nevihta, ki je bila združena s točo. V kratkem času so bila tla pokrita z debelo plastjo ledu, tako, da je bil pogled na Građec liki zimski pokrajini. Ogromna množina vode se je zbrala na Gospovski ulici, ki je bila od Glavnega trga do Bismarkovega trga do kolen preplavljena. Po ulicah in na strehah se ležali kupi toče. Požarna bramba je bila vsa na nogah; vojaki so točo odmetavali. Uničeni so vsi nasadi v Građu in okolici.

Iz učiteljske službe. Na šestrazrednici v Mariboru (drugi plačilni razred) je razpisano mesto nadučitelja; prošnje do dne 16. julija. — Na štiri-razrednici v Sromljah (drugi plačilni razred) je oddati mesto stalnega učitelja ali učiteljice; prošnje do dne 16. julija.

Učitelj utonil. Preteklo soboto je učitelj Franc Kuher utonil pri kopanju v Dravi na Mariboru.

Senjski škof umrl. Senjski škof mil. g. Rok Vučič je dne 2. t. m. umrl na vnetju pljuč.

Pazite na ogenj! Dne 15. aprila t. l. je izbruhnil požar v Brezovju, okraj Celje. Hipoma je bilo v plamenu gospodarsko poslopje Janeza Pečar. Zgorelo mu je poslopje, vse gospodarsko, tesarsko in mizararsko orodje, žito, mnogo lesa in drugih premičnin. Zažgal je štiriletni otrok. Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani, naš edini slovenski zavod te vrste, pri kateri je bil Pečar zavarovan, je kakor vedno, kolikor mogoče hitro škodo cenila in točno izplačala odmerjeno odškodnino. Zavarujmo svoje imetje le pri tem našem domačem slovenskem zavodu! — Stariši, pazite na ogenj, pazite na otroke!

Pazite na otroke!

Štajersko.

Maribor. Dne 30. junija so vdrli neznani vlomci v stanovanje gospe Terezije Zupanc na Sofijskem trgu. Odnegli so baje za več tisoč dragocenosti, kar se še le bo dognalo, ko se vrne gospa Zupanc iz kopališča.

Maribor. Šolski svetnik in ravnatelj tukajšnjega deželnega ženskega učiteljišča Franc Fritsch, je obhajal pretečeni petek 40letnico svojega delovanja na šolskem polju.

Št. IIj v Slov. goricah. Nameravana prireditelj Slovenske Dijaške Zveze v nedeljo, dne 12. jul., odpade.

Hoče pri Mariboru. V nedeljo, dne 5. julija, se je vršil pri nas občini zbor naše kmečke hranilnice in posojilnice. Zadruga izkazuje po 4 letih svojega delovanja 161.398 K 56 v prometa. Posojila so narasla za lepo svoto nad 22.000 K in znašajo 112.033 K 12 v, istotako s približno istim zneskom hranilne vloge, katere izkazujejo 121.941 K 89 v. Zadruga izkazuje rezervnega zaklada do 1400 K, razun tega pa razpolaga zadruga z nad 8000 K odvišnega denarja. Hočani! Oprimimo se domače kmečke hranilnice, katere moč je naš ponos!

Vurberg. V nedeljo, dne 5. t. m., se je vršilo pri nas gospodarsko zborovanje. Udeležba je bila zelo velika. Predaval je g. nadrevizor Vladimir Pušenjak iz Maribora ter nam je orisal razmere na denarnem trgu v zadnjih dveh letih ter razpravljaj o pametni in previdni obrestni politiki. Kot drugi govornik je nastopil domači g. župnik, kateri je govoril o neki zelo važni narodno-obrambni in narodnogospodarski zadevi.

Ormož. Iz poštne službe. Tukajšnja poštarica gosp. Martinz je stopila po skoro 40letnem službovanju v zasluženi pokoj. Na njeno mesto je prestavljen, oziroma imenovan, poštar iz Gratweina pri Gračcu.

Ormož. Malo ilustracije. Vročje poletje vpliva na alkoholizirane štajerčijanske butice. Dejstvo je, da se špirit ali alkohol vname, če pride preveč vročine do njega. Tako je i z našimi štajerčijanci. Že pred dobrim tednom smo precej trdo prijeli g. Medika radi njegovega obnašanja napram tujim ljudem. Kmalu nato je prišel odgovor v — „Štajercu“ (!!!), seveda skrpucan tako, da človek na prvi hip spozna izrodek štajerčijansko-liberalnih možgan. Čudno je, če ne žalostno, da se slovenski liberalci ali naprednjaki zagovarja v glasilu, katero propagira vsenemško idejo med našim dobrim, nepokvarjenim, kmečkim ljudstvom. Na grožnjo g. „Štajercu“ od dne 28. junija t. l., stran 2, kolona 3, pa nam je nekdo poslal prav mično historijo, kako sta dva golobčka v Ptujju nehote priletela v lovčeve zanjke. Jo bomo priobčili! Ne zamerimo „Štajercu“, da blati ljudi, ki so mu trn v peti, saj to je njegov poklic, ampak to je čudno, da se grešna liberalna duša zaganja v ne ljube mu osebe, katere hoče onemogočiti ravno tu v glasilu šnopsarjev — „Štajercu“, mesto da bi stopil pred kompetentne faktorje in tam razkril svoje srčne bolečine! Saj do sedaj je še vsakdo, kogar je napadal „Štajerc“, rekel lakonično: Kaj me briga, če osel riga! — Koncem konca pa še to sliko. Čez zeleno livado se vije srebrnočist potoček. Na livadi pa se pasejo poleg starih prasev tudi mladi pujski. In nekega jutra se ustavi mlad prasec pri potoku in ves zadivljen občuduje čisto vodo. Nekaj časa premišljuje, potem pa vikne po svoje: „Dem Reinen ist alles rein!“ in skoči v čisti potok, on, prasec, vzor čistosti! Sapienti sat! Pa na svidenje pri Termopilah! — B.

Ormož. Nameravane demonstracije napram — Slovincem. Pretečeni torek se je raznesla vest, da se pripravljajo demonstracije napram Slovincem. Že v pondeljek opoldne je iskal nek krčmar okrog hiše ormoške posojilnice slovenskih zastav, ki pa niso bile razobešene, ker se je napovedana gledališka igra odpovedala. V torek nato je mož napovedaval v svoji gostilni slične demonstracije, kot so se vršile drugod, tudi za Ormož pod vodstvom 200 nemških dijakov iz Gračca in drugod. Do takih izgrediv pa ni prišlo, ker so orožniške patrulje stražile čez noč mesto. Vsled groženj si nekateri Slovenci niti spati doma niso upali ter so iskali izven mesta zavetišča. A Nemci se izgovarjajo, da je bila vest o nameravani demonstraciji neresnična, kar pa ne verjamemo, in če bi tudi bila, se je krivega storil tisti, ki je te neresnične in vznemirljive vesti spravil med svet. Mož je sam Slovenec, če to tudi taji; da pa svoje krvne brate spravlja z zločinci na eno in isto plat, to je za njega značilno. V sredo zjutraj so bila vrata od posojilnice vsa onesnažena.

Slovenjgradec. V nedeljo, dne 5. julija, je priredila naša skupina J. S. Z. shod v Narodnem domu ob 10. uri dopoldne. Shod je vodil predsednik naše slovenjgraške skupine J. S. Z., g. Jernej Slemnik. Delavski tajnik g. Vekoslav Zajc iz Maribor nam je orisal cilje, po katerih naj hoči krščanska strokovna organizacija. Pristopilo je lepo število novih udov k zvezi.

Poslanec Wastian pred sodiščem.

V petek, dne 3. t. m., se je vršila pred graškim okrajnim kot kazenskim sodiščem kazenska raz-

prava zoper državnega in deželnega poslanca Wastiana o znani zadevi. Predzgodovina je sledeča.

Dne 10. novembra lanskega leta je prišel Krakowitzer, poslovodja graške knjigotržnice Leuschner in Lubensky, na graško policijo in ovadil, da je poslanec Wastian večkrat za njegovim hrbtom knjige vzel, ne da bi jih bil plačal. Nato je jel opazovati Wastiana. Zapazil je, da je vzel poslanec Wastian enkrat dve knjigi v vrednosti 4—5 K in zopet drugokrat je pa tudi vzel nekaj knjig, ki jih tudi ni plačal. Nekoč je zahteval najnovejšo Roseggerjevo knjigo. Med časom, ko je šel Krakowitzer po zahtevano knjigo, je listal Wastian v knjigi Hartlieba pesmi. Ko je Wastian odšel, je z njim zmanjkala tudi še ta knjiga.

Po tej ovadbi je plačal poslanec Wastian omenjeni tvrdki za razne še neplačane knjige skupni znesek 110 K. —

Deželnosodni svetnik dr. pl. Fritsch (k posl. Wastianu): „Kaj pripomnite Vi k tej ovadbi?“

Poslanec Wastian: „Jaz sem večletni odjemalec tvrdke Leuschner in Lubensky; oglasil sem se pri tvrdki skoro vsakih 14 dni. Gospodje te tvrdke, med njimi g. Krakowitzer, so bili z menoj zelo prijazni. Vzel sem seveda tuptam nekaj knjig seboj, da jih doma pregledam. Nikdar pa nisem mislil, da bi se mi zamogla podtikati kaka tatvina.“

Sodnik: „Od kedaj ste Vi jemali knjige seboj, da jih doma pregledate?“

Wastian: „Že dva ali tri mesece. Ob koncu leta bi bil rekel: Doma še imam te in te knjige in bi jih plačal!“

Sodnik: „Ali ste Vi povedali uslužbencem v knjigarni, katere knjige ste vzeli seboj?“

Wastian: „Ne, nisem ničesar povedal, ker so me poznali in sem si bil prav dober z g. Krakowitzerjem.“

Sodnik: „Zakaj pa niste dali zapisati knjig?“

Wastian: „Ker sam natanko vem, kaj še moram plačati.“

Sodnik: „Ali ste vzeli knjige iz predalcev ali iz pulta?“

Wastian: „Iz pulta in iz predalov sem vzel tuptam kako knjigo. Je bila morda moja nepredvidnost, za katero sem se pa moral bridko pokoriti. Moje ugodne premoženjske razmere same — imam približno 50.000 K premoženja — bi me morale ščititi pred takim očitkom. Nisem pa nikoli imel namena krasti.“

Sodnik: „Ali ste Vi vzeli knjige tako, da bi se zamoglo smatrati, da delate to tajno?“

Wastian: „Nisem imel nikoli namena, da bi se bil skrivati! Knjige sem vzel kar enostavno. Imam torbico za akte, v katero sem mirno deval knjige.“

Sodnik: „Niste poprej nikdar vzeli seboj kakih knjig? Zakaj ste naenkrat s tem začeli?“

Wastian: „Ker sem se v to uživel in sem bil mnenja, da sem pred vsakim dvomom zavarovan.“

Državni pravdnik dr. Porias: „Ali ste Vi že poprej kedaj plačali knjige, ki ste jih tako s seboj vzeli?“

Wastian: „Tega se ne morem spominjati.“

Nato je bil zaslišan kot priča poslovodja knjigarne g. Krakowitzer.

Sodnik: „Od kedaj poznate Vi g. Wastiana?“

Priča: „Že dve ali tri leta, prišel je večkrat v trgovino.“

Sodnik: „Ali je kupoval na račun?“

Priča: „Ne.“

Sodnik: „Ali je dal napisati?“

Priča: „Zelo redko kedaj in je nato kar prihodnjič plačal.“

Priča pripoveduje nato sledeči dogodek: Nekoč sta bila neki gospod in neka gospa s fantekom v trgovini, kjer sta se mudila približno eno uro. Ravno v istem času je bil tudi poslanec Wastian v trgovini. Gospod in gospa sta odšla, prišla sta pa čez nekaj časa zopet nazaj, nakar je rekel dotični gospod: Opozarjam Vas na to, da je ta gospod vtaknil k sebi več knjig.“ Rekel sem mu: To je nemogoče! Bil sem strašansko razburjen. Čez nekaj dni je posl. Wastian zopet prišel in si ogledal nekaj knjig. Ko je že odšel, sem pogledal in opazil, da manjkajo knjige. To se je še enkrat ponovilo. Šel sem za njim, toda na ulici ga ni bilo več. Tretjičkrat si je zopet ogledal nekaj knjig in je rekel: Žal mi je, da nisem našel nič primerne! Nato sem šel na policijo, ker sem hotel izvedeti njegov naslov. Tamkaj so pa rekli: To se pa mora dati na zapisnik! Jaz pa tega nisem hotel.

Sodnik: „Ali ste bili prepričani, da je bilo to njegovo obnašanje nepravilno?“

Priča: „Vendar se mora vedeti, kaj je vzel s seboj!“

Sodnik: „Dr. Mravlag Vam je nato po naročilu g. Wastiana izročil seznam knjig, ki jih še niste plačali.“

Priča: „O teh knjigah mi poprej ni bilo prav nič znanega.“

Sodnik (poslancu Wastianu): „Kaj rečete Vi k temu?“

Poslanec Wastian: „Nisem nikoli zanikal, da bi ne bil vzel s seboj knjig. Toda jaz bi jih bil že plačal.“

Državni pravdnik (k priči): „Ni mogel morda knjig kdo drugi vzeti?“

Priča: „Nemogoče, kajti videl sem, kako je listal v knjigah in pozneje jih pa ni bilo več.“

Sodnik (poslancu Wastianu): „Vi ste bili trikrat zapoređoma v knjigarni. Zakaj niste nikoli nič omenili knjig, katere ste s seboj vzeli?“

Wastian: „Jaz bi jih bil itak plačal, ali pa vrnil.“

Sodnik: „Kako pa naj knjigotržec ve, kaj ste Vi seboj vzeli?“

Wastian: „On mora vendar vedeti, kakšne knjige mi je predložil.“

Sodnik: „To je popolnoma nemogoče, da bi knjigotržec gledal za vsakim odjemalcem, katere knjige je vzel seboj.“

Sodnik (priči): „Ali ste Vi g. Wastianu rekli, da naj kot priča zapiše?“

Priča: „Da, toda on je to odklonil z utemeljevanjem: Tukaj se preveč nabere.“

Državni pravdnik: „Ali imate Vi kaj škode?“

Priča: „Ne, kolikor se je moglo dognati, je ta škoda poravnana.“

Na vrsto je prišla nato ona priča, ki je prvič opozorila lastnika trgovine na postopanje posl. Wastiana in sicer soproga knjigoveza Flanderja iz Dunaja. Ona pripoveduje: „Bila sem z dr. Erdlitzem in s svojim sinom pri Leuschnerju in Lubenskiju. Med časom, ko si je moj sin iskal šolske knjige, nisem imela ničesar opraviti in sem opazovala nekega gospoda s površnikom. Ta je rekel: Pridem po svoje knjige od Roseggerja, dajte mi še kaj boljšega, tudi kakšno knjigo, ki bi bila primerna jo podariti, toda predraga ne sme biti! Predložili so mu knjig, toda on si ni izbral nobene. Med časom, ko je prodajalec šel nazaj, je vzel ta gospod eno knjigo iz predalca, ter jo je vtaknil v torbico pod površnik. Gospod se je nato obrnil in me začuden gledal. Šla sem nato h dr. Eidlitzu in mu to tiho povedala. G. Wastian je šel nato na drugo stran, potegnil iz predalca dve knjigi, eno pogledal, drugo je pa vtaknil v torbico za akte. Neko tretjo knjigo je pa položil na pult. G. Krakowitzer mu je nato ponudil neko knjigo, ki pa g. Wastianu ni ugajala. Med časom, ko je šel g. Krakowitzer nazaj, je vtaknil Wastian knjigo v torbico. Zapustili smo nato trgovino, dr. Eidlitz je pa šel in javil to, kar je opazil, lastniku trgovine.“

Državni pravdnik (h Krakowitzerju): „Ali veste, kakšna je bila ta knjiga?“

Krakowitzer: „Da, gospa je povedala, kje je vzel knjigo; pogledal sem nato na tisto mesto, a knjige ni bilo več tam.“

Državni pravdnik: „Ali je ta knjiga tudi zapisana na onem seznamu knjig, katerega Vam je poslal dr. Mravlag in ki je že tudi poravnan?“

Krakowitzer: „Ne.“

Dr. Eidlitz, tajnik društva alpskih pivovaren, je izpovedal ravno tako, kakor prejšnja priča.

Sodnik: „Kakšen vtis je napravilo to postopanje na Vas? Ali je na skrivaj vtaknil knjige?“

Dr. Eidlitz: „Nisem mogel dobiti vtisa, da bi bil on (Wastian) postopal sporazumno s trgovino. In zgodilo se je to vedno v takem času, ko ni bilo nobenega kupca v trgovini.“

Nato je bil zaslišan mariborski odvetnik dr. Mravlag, kateremu je izročil poslanec Wastian to afero, da jo uredi. Ta je slikal, kako je poslanca razburila ta ovađba. Priča izpove nadalje: Podal sem se h g. Krakowitzerju in sem zahteval od njega izjavo. Bil je pripravljen, toda ko bi imel podpisati, je nagloma rekel: Moram se še posvetovati! Nato je odšel in se je po preteku 20 minut zopet vrnil. Rekel je, da mora v izjavo priti to, da je bil poslanec Wastian kot gimnazijec v opazovalnici. To zahtevo je kratkomalo odklonil; nato je g. Krakowitzer še enkrat rekel: Moram se posvetovati! ter izostal eno celo uro. To obnašanje je bilo prav čudno. Priča je naglašal, da ni niti za trenutek dvomil o nedolžnosti Wastiana. Na Wastianu ni bilo opaziti nobenega sledu, da bi si bil svest krivde.

Po govoru državnega pravdnika, ki je zahteval, da se obsodi poslanca Wastiana zaradi tatvine, in po govoru zagovornika je bil poslanec Wastian oproščen.

Hmelj.

Na hmeljskem trgu v Žatecu je vladalo v pretečenem tednu precej mirno razpoloženje, kajti poprodalo, oziroma pokupilo se je le nekaj bal hmelja. — Cene žatečkemu hmelju so bile med 230 do 270 kron per 50 kg. Cene štajerskemu hmelju so bile le nominalne in sicer med 130 do 200 K per 50 kg.

Poročila o stanju hmelja iz drugih, to je izvenavstrijskih krajev se glase precej različno, istotako v Avstriji. Na Češkem je stanje hmelja v obče ugodno. Na Moravskem ne posebno povoljno. Na Štajerskem povoljno, hmelj ne trpi vsled škodljivcev. Na Gornjem Avstrijskem in v Galiciji je stanje hmelja zelo nepovoljno. Na Ogrskem v obče povoljno, toda nasade nadleguje mrčes. V Nemčiji je stanje hmelja nepovoljno, kajti hmeljska uš uničuje nasade. V Belgiji precej ugodno, toda škodljivci rastline se pojavljajo mnogoštevilno. Na Angleškem primanjkuje deževja. Rusija ima v obče povoljne hmeljske nasade. V Ameriki v obče nepovoljno. — Splošno rečeno: Stanje hmelja je v onih deželah, v katerih se ga po največ prideluje, v obče nepovoljno.

Loterijske številke.

Trst: 1. julija 40 54 84 21 69
Dunaj 4. julija 36 48 11 67 3

Romarski vlak na Trsat

vozi letos dne 13. julija iz Maribora po sledečem voznem redu:

Vlak odhaja 13. julija ob		Postaje	Vlak se vrne 14. julija ob	Cene za tja in nazaj.	
				III. razred	II. razred
Odhod 1. uri 5' jutraj		Maribor	Dohod 7. uri 49' zvečer	16 kron	22 kron
" 1. " 16' "		Hoče	" 7. " 39' "	"	"
" 1. " 22' "		Slivnica	" 7. " 33' "	"	"
" 1. " 27' "		Rače	" 7. " 28' "	"	"
" 1. " 38' "		Pragarsko	" 7. " 17' "	"	"
" 1. " 48' "		Slov. Bistrica	" 7. " 7' "	15 K 50 v.	21 K 50 v.
" 2. " 2' "		Poljčane	" 6. " 54' "	"	"
" 2. " 24' "		Ponikva	" 6. " 34' "	"	"
" 2. " 31' "		Grobelno	" 6. " 27' "	"	"
" 2. " 37' "		Sv. Jurij	" 6. " 21' "	"	"
" 2. " 45' "		Store	" 6. " 12' "	"	"
" 2. " 54' "		Celje	" 6. " 2' "	15 kron	21 kron
" 3. " 8' "		Laško	" 5. " 48' "	"	"
" 3. " 19' "		Rimske Toplice	" 5. " 38' "	"	"
" 3. " 35' "		Zidanmost	" 5. " 21' "	14 K 50 v.	20 K 50 v.
" 3. " 46' "		Hrastnik	" 5. " 11' "	"	"
" 3. " 54' "		Trbovlje	" 5. " 4' "	"	"
Dohod 6. " 46' "		Postojna	— — — — —	—	—
Odhod 11. " 45' dopold.		Postojna	— — — — —	—	—
Dohod 2. " 15' popold.		Reka	Odhod 11. " 58' predpol.	—	—

Take karte, s katerimi bi se nazajgrede vožnja lahke prekinila, se ne dobijo in bi vsako tozadevno vprašanje bilo neumestno.

Med potom tje obiščemo svetovnoznano postojnsko jamo. — Romarji se bodo na Reki tudi eno uro vozili po morju. — V vožnih cenah je zapopadana vstopnina v postojnsko jamo in pa vožnja po morju.

Vspored pobožnosti na Trsatu se romarjem določijo ob enem z voznim listekom.

Karte se dobijo le proti plačilu v gotovem denarju! Na up ne dobi nikdo karte. — Za otroke, ki so stari več kot 4 leta, je treba plačati kakor za odrasle. Na vlaku ne dobi nikdo več karte.

Karte se naročijo in denar se pošlje edino le pod naslovom: Romarski odbor v Mariboru, Koroška cesta št. 5. V Mariboru se karte lahko tudi osebno kupijo v tiskarni sv. Cirila od 25. junija naprej. Po pošti se karte pred 6. julijem ne bodo razpošiljale.

Romarski odbor.

Narodno romanje v Lurd

pod pokroviteljstvom ces. svet. J. N. C. Rögerja st., vit. reda sv. Silvestra, imejitelja zlatega križa s krono za zasluge, v Ljubljani, pod duh. vodstvom g. A. Hribarja župnika na Zalem Logu pri Železnikih

s posebnim vlakom.

Začetek romanja dne 12. avgusta.

Romanje bo trajalo: skupina A. 14 dni, skupina B. 16 dni.

Romarski skupini potujeta: A. Ljubljana, Ponteba, Verona, Milan, Vintemille, Marseilles, Lurd, Marseilles, Lyon, Genf, Maria Einsiedeln (Švica), Inomost, Franzensfeste, Ljubljana. — B. do Lurda kot skupina A, nazaj skozi Bordeaux, Pariz, Bazel, Zürich, Inomost, Bad Gastein, Ljubljana.

Vožnja stane iz Maribora in nazaj v Maribor: A. I. razred 560 K, II. 410 K, III. 250 K. — B. I. razred 590 K, II. 445 K, III. 280 K.

Iz Ljubljane in nazaj v Ljubljano: A. I. razred 540 K, II. 390 K, III. 250 kron. — B. I. razred 570 K, II. 430 K, III. 280 K.

Iz Trbiža in nazaj v Trbiž: A. I. razred 530 K, II. 385 K, III. 250 K. — B. I. razred 560 K, II. 420 K, III. 270 K.

V teh plačilih je zapopadana vožnja, hrana, prenočišče, vodstvo in napitnica. Programi se dobe pri preč gosp. Ant. Hribarju, župniku v Zalem Logu pri Železnikih in pri g. Lamb. Mally, trgovcu, Medija-Izlake pri Zagorju.

Obleke

za birmance in maturante v vsaki velikosti iz različnega modernega blaga izdeluje točno in solidno po najnižjih cenah

Jakob Vezjak
krojaški mojster
v Mariboru

Grajski trg, v gradu

Imam tudi bogato zalogo izgotovljenih oblek.

Prva južnoštajerska vinarska zadruga v Celju.

Zadruga ima v zalogi vsakovrstna bela in rdeča zajamčeno pristna južnoštajerska namizna vina najboljše kakovosti po zelo nizkih cenah.

Čisto posebno pa še opozarja na **sortimentna fina vina v buteljkah.**

Zahtevajte cenike! Prepričajte se s poskušnjo! Obiščite naše kleti!

Gostilničarji! Ogibljite se brezvestnih tujih agentov, ogrskih in laških vinotržcev in naročajte vino pri domačem podjetju južnoštajerskih vinarov.

POZOR!

Radi opustitve najstarejše narodne manufakturne trgovine

Karola VANIČA :: Celje :: Narodni dom

Ustanovljeno 1880.

se prodaja vse pod lastno ceno.

Ustanovljeno 1880

Gostilničarji in trgovci, pozor!

Na prodaj so — samo Slovincem — pod zelo ugodnimi pogoji sledeča posestva:

1. V večjem trgu dobroidoča gostilna in trgovina s krasno vilo in lepim posestvom, cena 65.000 kron;

2. izvrstno obiskana gostilna na najugodnejšem kraju mesta z lepimi sobami, krasnim vrtom, dvorano in kegljiščem, cena 30.000 K;

3. ugodno ležeča gostilna in posestvo v celovski okolici, lepo novo poslopje, cena 15.000 K.

Pojasnila daje: Hranilnica in posojilnica v Velikovecu, Koroško.

Absolutno pristno vino.

Kmetijsko društvo v Vipavi Krnjska oddaja vsled priporočila knezoškofijskega ordinarijata v Ljubljani pristna bela mašna in namizna vina po zmernih cenah postavljena na postajo Ajdovščina. Kleti nadzoruje vipavski dekan V zalogi je tudi pristni tropinovec. Sprejmejo se zanesljivi zastopniki za razprodajo vina.

Kmetijsko društvo v Vipavi.

Pohištvo razpošilja na vse strani trgovina s pohištvom

KARL PREIS, MARIBOR, Stolni trg 6.

Največja in najcenejša razpošiljalnica za pohištvo in posteljno blago.

Navadno pohištvo od K 100. Pohištvo iz trdega lesa od K 200. Popolna oprava za neveste od K 120—5000 K. Popolna kuhinska oprava od K 40—120 K. Za spalnice, jedilnice, gosposke sobe in salone iz orehovega, hrastovega, bukovnega lesa iz mecesna in javorja, iz mahagonijevega in iz palisandrovega lesa v bogati izbiri po zelo izkih cenah. Razni posamezni deli posebno poceni. Posebni oddelki za pohištvo iz železa, medenine in tapciranega pohištva.

Sloboden nakup.

Slobodno na ogled

Ilustrovani ceniki brezplačno!

Velika izber

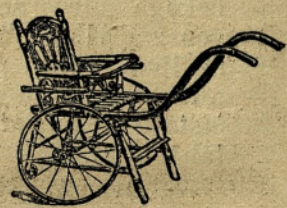
pletenin

lastnega trpežnega izdelka. Vozički za otroke, potovalne korbice, vrtno pohištvo in pohištvo za verande, naslonjači i. t. d. po najnižjih cenah, istotako Brenabor vezove. Popravila izvršujem točno in zelo poceni.

Izdelovatelj pletenin

A. PRAH

Maribor, Tegetthofstrasse 21.

Spodnještaj. ljudska posojilnica v Mariboru r. z. i. n. z.

Hranilne vloge

se sprejemajo od vsakega in se obrestujejo: navadno po 4 1/2%, proti trimesečni odpovedi po 4 1/2%. Obresti se pripisujejo h kapitalu 1. januarja in 1. julija vsakega leta. Hranilne knjižice se sprejemajo kot gotov denar, ne da bi se njih obrestovanje kaj prekinilo. Za nalaganje po pošti so poštne hranilne položnice (97.078) na razpolago. Rentni davek plača posojilnica sama.

Posojila se dajajo

le članom in sicer: na vknjižbo proti pupilarni varnosti po 5 1/2%, na vknjižbo sploh po 5 1/2%, na vknjižbo in poročilo po 5 1/2% in na osebni kredit po 6%. Nadalje izposojuje na zastavo vrednostnih papirjev. Dolgove pri drugih denarnih zavodih prevzame posojilnica v svojo last proti povrnitvi gotovih stroškov, ki pa nikdar ne presegajo 7 kron. Prošnje za vknjižbo dela posojilnica brezplačno, stranka plača le koliko.

Uradne ure

so vsako sredo in četrtek od 9. do 12. ure dopoldne in vsako soboto od 8. do 12. ure dopoldne izven praznikov. V uradnih urah se sprejema in izplačuje denar.

Pojasnila se dajajo

in prošnje prejemajo vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne in od 2. do 5. ure popoldne.

Posojilnica ima tudi na razpolago domače hranilne nabiralnike.

Stolna ulica št. 6 (med Glavnim trgom in stolno cerkvijo).

Pazite na otroke!